

som dem, der har maattet træffes til Sikring af Forbrugernes Interesser; det vilde være det aller letteste for dem, om Forholdet var det, at der kunde udstedes Rabatmærker, og Kødhandelen saa foregik paa sædvanlig Maade; saa vilde de ganske rigtigt købe saa billigt som muligt for at betjene deres Kunder bedst muligt. Men paa den anden Side er Forholdet dette, at de var ganske ude af Stand til at kunne holde igen, med mindre vi havde en hel Organisation af Slagtererhvervets Udøvere, hvorved de var i Stand til frivilligt uden Lovgivningsmagts Hjælp at diktere en Pris paa Kreaturerne, der ikke maatte overskrides; ellers vilde de af Forholdene blive tvunget til at købe, naar Kravet om Varer fra Kundernes Side var til Stede. Det har vi ogsaa indhentet Erfaringer om i den Tid, Kødloven har virket.

Det ærede Medlem besvarede det Spørgsmaal: Hvorfor har Slagterne betalt de høje Priser? med, at det er den stærke Efterspørgsel, der har bevirket dette. Dette Svar er rigtigt, men den stærke Efterspørgsel er jo fremkommet ved, at Købeevnen er forøget ved Anvendelsen af de 12,5 Mill. Kr., der er anvendt paa de 16 Uger. Hvis ikke disse mange Millioner var blevet givet til Befolkningen, vilde dens Købeevne og Efterspørgslen have været ringe, og saa havde Slagterne ikke haft nødig at give saa høj en Pris for Kreaturerne for at faa dem frem. Der er her i Danmark, siden Kødloven traadte i Kraft, spist 2 000 Kreaturer pr. Uge mere, end før den traadte i Kraft. Det ærede Medlem gentager Gang paa Gang angaaende Prisspørgsmaalet, at Begrænsningen ligger i de Aftaler, man træffer med Udlandet, og den Pris, som derved er fastsat. Men det er en meget svag Begrænsning, man der har mod Prisstigning. Jeg anførte før, og jeg vil gerne understrege det stærkere, at naar Klassificeringen kan svinge saa ganske forbausende, som den har gjort de sidste Aar, saaledes at man fra, at der var 1,8 pCt. af Dyrene i Ekstraklassen, og til den Betaling, som denne Klasse hjemler, er naaet op til, at der for Øjeblikket er over 80 pCt. i Ekstraklassen, og til den Betaling, som er fastsat der, viser det netop, idet Forskellen mellem Priserne er 10 Øre for hver Klasse, og da 3die Klasse efter Aftalen kun skal koste 50 Øre, men Ekstraklassen 80 Øre, og man ved den stærke Konkurrence driver 3die Klasses Dyr op i Ekstraklassen og faar den dertil svarende Pris af Udlandet, at denne Regulator i alt Fald er meget elastisk.

Jeg vil gerne endnu en Gang under-

strege, at i den Tid, vi har haft Kødloven, har det været Hjemmemarkedets Efterspørgsel og Trang, som har været prisbestemmende med Hensyn til alle de danske Kreaturer, som har været udbudte paa Markedet. Og naar det ærede Medlem herimod anfører, at vi i Fjor Efteraar paa samme Tid saa, hvor langt Kødprisen gik ned, skal jeg gøre opmærksom paa, at den Gang var Forholdet et ganske andet, nemlig det, at Reduktionen af Besætningerne og den Mulighed for Eksport, som vi den Gang havde, bevirkede, at Markedet var fuldkommen overfyldt, og man prøvede da at stimulere Købeevnen overfor det overfyldte Marked ved at give Forbrugerne et Tilskud pr. Pund, hvorved de kunde betale en nogenlunde antagelig Pris, ellers vilde Prisen have været endnu ringere.

Til Slutning skal jeg gøre et Par ganske korte Bemærkninger om den praktiske Gennemførelse af Forordningen om Maksimalpris paa alt Kød. Det ærede Medlem peger altid paa Vanskelighederne og nævner med Ironi de 90 Maksimalpriser, som han antyder vi maatte have paa disse Varer; jeg har aldrig hørt saa stort et Tal nævne af andre end af ham. Alle vil sikkert erkende, at efter at vi har arbejdet med denne Ordning i nogle Maaneder, viser det sig, at Klassificeringen af de slagtede Dyr, som er bestemmende for Prisen paa Kød, alligevel har været gennemførlig, selv om der er Mangler og Vanskeligheder, hvilket man altid møder, naar den Slags Ting skal gennemføres. Jeg tror, at i dette Forhold maa det i stærkere Grad end i noget andet gælde, at ved en saadan vanskelig Foranstaltning maa man regne med Velvillie baade fra Publikum og fra Mellemlændernes Side. Det er muligt, at Slagterne kan narre Publikum ogsaa ved denne Ordning, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Publikum har ogsaa den Forpligtelse, naar der træffes en Ordning som denne, at gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i de Foranstaltninger, der foretages til Betryggelse for dem, saaledes at de, naar de kommer ind i en Slagterbutik, ikke lader sig binde alt paa Ærmet. De kan i alt Fald forlange at se Kvalitetsstemplet paa det Kød, de ønsker at købe, og naar Priserne er opslaaede, er der i alt Fald nogen Betryggelse mod at blive narret. Jeg tror heller ikke, det er der, den store Vanskelighed ligger. Vanskeligheden ved Kødlovens Gennemførelse og Administration og Mangelen overfor Publikum har været denne, at vi savnede en ensartet Pris paa alt Kød i Landet, og den største Fejl, der er begaaet